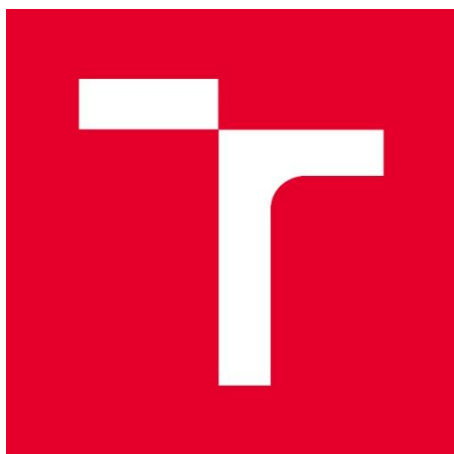

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR SOCHA 2

STUDIO SCULPTURE 2

Frekvenční obtisk

FREQUENCY DECAL

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

ADAM HEJDUK

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

prof. akad. soch. JAN AMBRŮZ

BRNO 2018

OBSAH:

TEXTOVÁ ČÁST.....	5
1/ Anotace Bakalářské práce a její problematiky.....	5
2/ Motivační úvod	6
3/ Technologický postup	6
4/ Kontextualizace práce.....	7
5/ Zhodnocení dosažených výsledků	7
OBRAZOVÁ ČÁST	8

TEXTOVÁ ČÁST

s. 5 - 7

OBRAZOVÁ ČÁST

s. 8 - 13

TEXTOVÁ ČÁST

1/ Anotace Bakalářské práce a její problematiky

V bakalářské práci se budu věnovat prostorové instalaci. Zvolená forma instalace je "site-specific" s prvky performance. Problematika práce řeší především komunikaci s daným prostorem, který odpovídá mým základním požadavkům. Tedy členitý prostor se střední až velkou rozlohou na m² a prostor bohatší na výskyt prostorových prvků, které mají v místnosti danou funkčnost, a mohla jim být následně přiřazena hodnota ("white-cube" je méně vyhovující).

Těmito prvky se stávají např. sloupy v prostoru, kovové podlaží, žebřík, členitost stropu a také jeho výška. Mé vyjadřovací prostředky budou využívat elementární veličiny k navození dialogu s místností (vertikála a horizontála). Vyjadřovací forma se vztahuje na použití strun, které fungují jako znějící prvek vyhraňující a rozdělující prostor. Délka struny zároveň pomáhá k uvědomění délky daného rozměru a funguje tedy jako vizuální metr. Struny budou ukotveny do akustických skříněk, které jsou vyrobeny z různých druhů dřeva, akustické skřínky fungují jako zesilovací rezonátory strun a jejich druhá významová část směřuje do funkce referenčních bodů v místnosti. Tyto body se stávají samotnými sochařskými objekty, "sochou" se stává každý objekt, který stojí v cestě. Třetím vyjadřovacím prvkem se stává světelná vizualizace tónu znějících strun. Struny jsou nositeli zrcátek, do kterých je zaměřený světelný paprsek světla, který se díky vibracím láme a vytváří Lissajosovy obrazce, které jsou promítány na volné zdi místnosti. Instalace se má pohybovat směrem k scénografickému řešení prostoru, která je doprovázena hudbou. Spojením těchto dvou prvků se snažím docílit atmosférické instalace.

Skladba složená v prostoru se bude pohybovat v klasických stupnicích. V instalaci budu v roli performerera, který bude hrát skladbu na vyvýšeném podlaží místnosti. Vymezuji se z role hudebníka, z důvodů snahy přenést vlastní pohyb mezi strunami na podlaží. Vibrace pohybu budou také součástí světelné projekce. Při vytváření skladby budou použity fotografické papíry, které budou sloužit k uchování světelné projekce, stane se z nich dokumentační prvek a zároveň artefakt. Instalační prvky budou v duchu trendu "low-tech", který se rozvíjí od začátku 20. století.

Průběh instalace je jasně daný a to vytvořením zvuku z otevření otvoru na kovovém podlaží. Toto gesto ovlivní veškeré natažené struny a způsobí spoustu vizualizací. Zvuk a projekce by měli diváka provázet z místnosti do místnosti a jejich "zákoutí". Z toho důvodu jsem v roli performéra/průvodce, který svou činností provádí diváky instalací. Železné podlaží mi bude sloužit jako pódium a

hudební nástroj. Skladba bude ukončena zavřením otvoru v podlaží, kdy vytvoří podobný efekt jako na začátku skladby.

2/ Motivační úvod

Zadání vychází z mé práce a studia na Fakultě výtvarných umění v Brně, kde jsem se snažil pracovat s lomem světla, funkcí materiálu a následně vhodného použití pro můj chod myšlenek a způsobu vyjadřování. Hlavním inspiračním bodem se stala kniha „Jak se řekne zvukový film“ od Milana Hůrky, který dokonale popisuje funkci prvotních zvukově nahrávacích přístrojů (fonograf, gramofon atp.). S postupem technologie v 20. století se stává světelný paprsek důležitou veličinou při nahrávání zvuku a poté přebírá vedení elektronka nahrazující světelný záznam. Inspirační podnět pro scénografické řešení je tvorba Josefa Svobody, který vytvářel scénografii pomocí světelných zdrojů a kombinací zrcadel nebo lomem laserového paprsku. Tímto elegantním způsobem se scéna stala odlehčenou, netradiční a směřující k minimalismu. Od 70. let 20. století můžeme pozorovat pokrok v používání strun jako instalačního prvku a hlavně změnu přístupu k jejich použití, kdy struny nejsou připevněny na hudební nástroj a jeho alternacím. K hlavním postavám, které stojí za tímto postupem patří – Ellen Fullman, Jon Rose, Terry Fox, Paul Panhuysen a Johan Goedhart. Jejich využití netradičních rezonátorů (dřevěné podlahy, betonové zdi a samotné budovy) a přístup k strunným instalacím mě velmi ovlivnil.

3/ Technologický postup

Při instalaci budou použity lasery různých barevných spekter s výkonem do 70mW. Další světelné zdroje budou xenonové výbojky s 4200k výkonem 35W. Tyto světelné zdroje budou namířeny do soustavy dvou zrcátek, která budou upevněná na dvojici strun vytvářející osu X, Y. Tento způsob využívá principu harmonografu a oscilátoru, a proto bude projekce ve formě Lissajosových obrazců. Jeho objev se datuje do 19. století, kdy přišel na způsob jak zobrazovat hudební intervaly. Dřevěné objekty, které fungují jako rezonátory, mají na sobě připevněné ladící mechaniky z kytar, tak aby se struna dala ladit na daný tón. Mimo to budou navzájem mezi sebou přeposílat vibrace ze strun. Délka strun se bude pohybovat od 8 do 25 metrů. Hra na struny bude prováděná brnkáním, mokkými prsty a smyčcem. Při zachycení záznamu světelné projekce budou použity černobílé fotografické papíry. Instalace bude probíhat v bývalém sídle Fakulty Výtvarných Umění na Údolní 19 ve dvou místnostech, které budou propojeny strunami.

4/ Kontextualizace práce

Tuto instalaci vnímám jako vykrystalizování mé snahy studia na Favu. S tímto tématem pracuji od 2. ročníku, kdy začátky probíhaly zaujetím v tvorbě světelných maleb na fotografický papír a vytvořením artefaktu. Postupem času jsem začal papíry se zafixovanými intervaly využívat k prostorové instalaci a zasazování do jiných kontextových linií (vizualizace intervalů často připomíná vesmírné mlhoviny, galaxie, objekty, nebo písmena). Také se u mě objevila poloha kombinace zvuku, světla a materiálu, kdy nebyly použity Lissajosovy obrazce. Jak ostatně bylo vidno například na mé výstavě v Galerii 99 v Brně s názvem instalace “O čem přemýšlím”. Jedná se o mou osobní “posedlost” zaobírat se vlněním, ať už zvukovým nebo světelným, protože pro mne to jsou dva nejdůležitější elementy při vnímání člověka a jeho náhledu na svět. K tomu jejich návaznost, že se světelné vlnění může chovat a kooperovat se zvukovým vlněním.

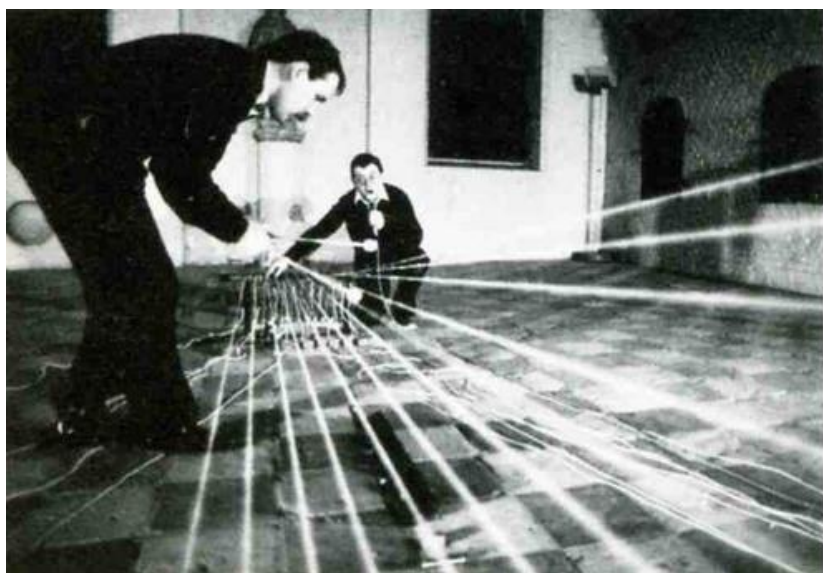
5/ Zhodnocení dosažených výsledků

Výrazový prostředek, kterým je instalace řešena pro mne znamená nalezení jakéhosi algoritmu (rukopis), kterým mohu řešit “site-specific” instalace v různých galerijních prostorech. Toto téma jsem vystavoval nebo prezentoval například v SNG – fotopondelok, Galerie G99 v Brně, Festival Badesspase, Galerie Cella v Opavě a multimediální festival Prototyp v Brně. V instalacích budu dále pokračovat a zároveň navazovat na nová témata, která se budou zaměřovat na jinou myšlenkovou linii a výrazovou formu.

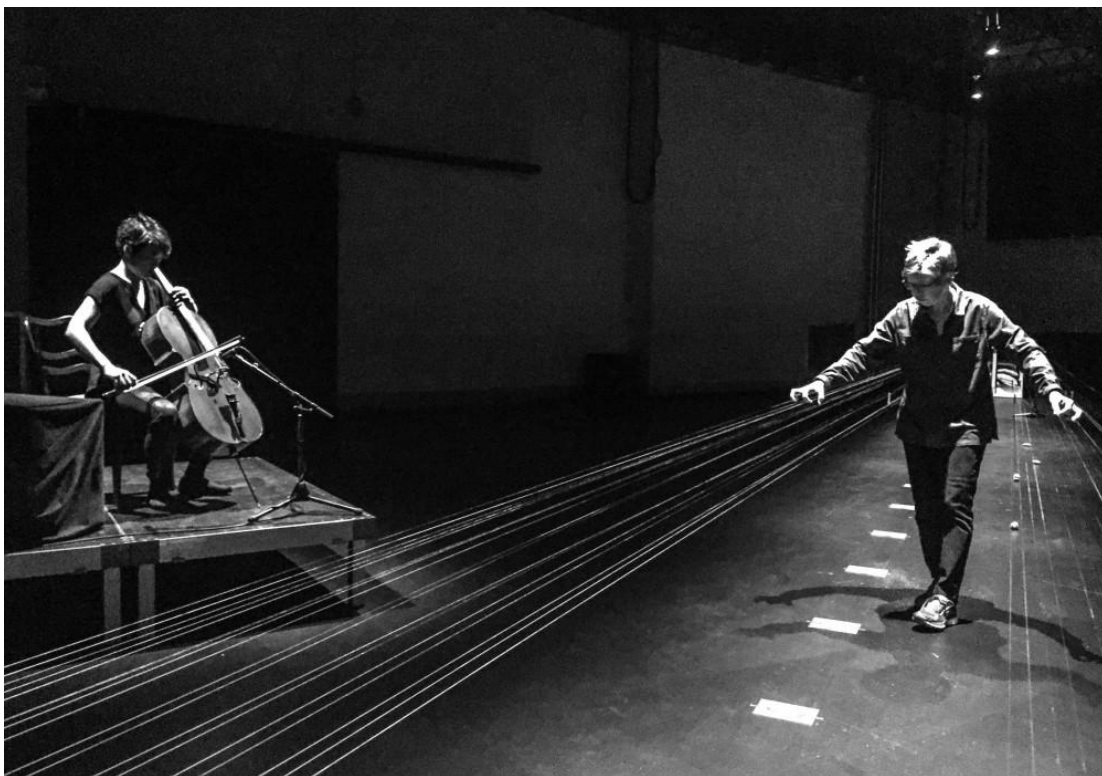
OBRAZOVÁ ČÁST

Josef Svoboda, světelná scénografie představení opery Kouzelná flétna W. A. Mozarta, 1971

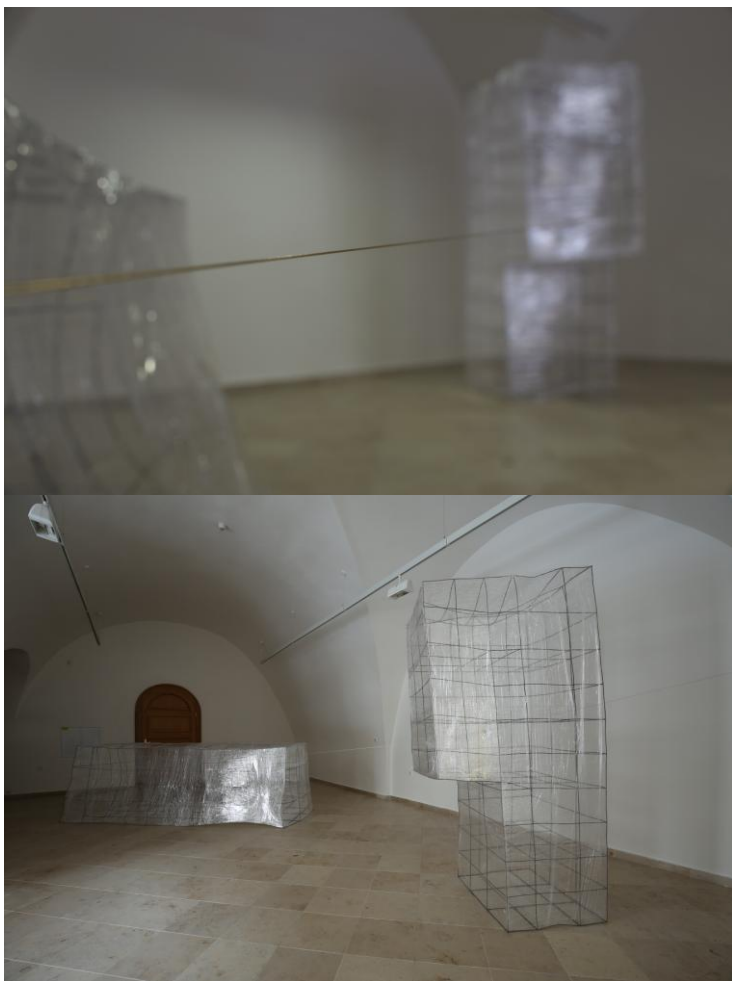
Paul Panhuysen a Johan Goedhart, Barcarole instalace v De Vleeshal, Hholandsko 1983

Ellen Fullman a Theresa Wong, Long String instrumental, 2017

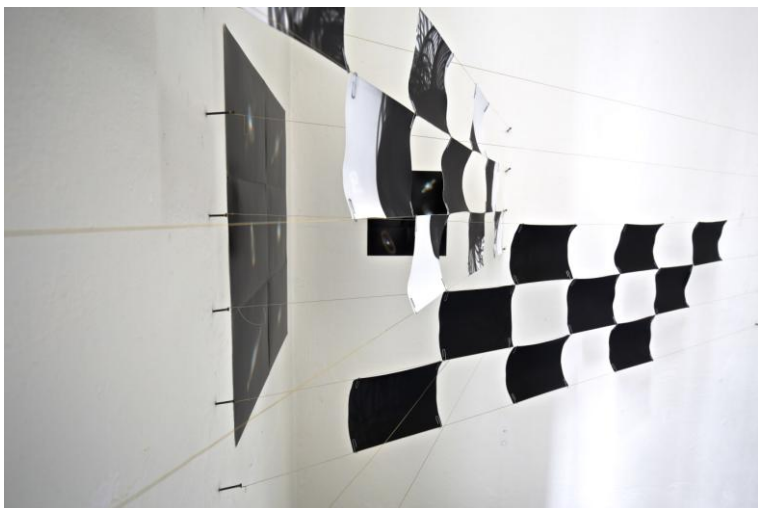

Malba zvukem, 2016

Instalace v G99, O čem přemýšlím, 2017

Instalace v rohu, 2017

Multimediální festival Prototyp, 2017

BadespasseTOTAL festival, 2017

Kříže a horizonty, 2018